

2009-12-31

Tillgången till cancerstöd otillräcklig

Trots att sex av tio cancerpatienter överlever sin sjukdom är tillgången till stöd och rehabilitering otillräcklig. På så sätt urholkas de goda resultat som sjukvården åstadkommer och vägen tillbaka till livet blir svårare än nödvändigt för många drabbade, menar företrädare för vården.

 [Maria Hellbom, sektionschef för Skånes onkologiska klinik](#)

 [Samtal med kurator i P1-Morgon](#)

[Cancerfallen fortsätter öka \(10 dec\)](#)

[Låg dödlighet i cancer bland svenskar \(30 nov\)](#)

[Sverige får regionala cancercenter \(16 sep\)](#)

Det menar bland annat Maria Hellbom, sektionschef för Skånes onkologiska klinik, som dagligen möter patienter som överlevt, men inte mer.

– Vi kan se att fler och fler får en cancersjukdom, i dag är det en av tre och imorgon kommer det vara varannan svensk som kommer att drabbas av en cancersjukdom under sin livstid, säger hon.

Trots att sex av tio patienter med cancer överlever i dag, är resurserna knappa för att hjälpa dem tillbaka till ett normalt liv.

Den ofta tuffa behandlingen kan ha skadat viktiga funktioner i kroppen och behoven är mångfacetterade, säger Maria Hellbom.

– Det kan vara allt ifrån rent fysiska rehabiliteringsbehov som till exempel att man får ett urin, eller fecesläckage, att man bajsar på sig helt enkelt, till att man har svåra psykosociala problem, att man lider av depressioner eller ångesttillstånd efter det man har gått igenom. Det är ett väldigt brett panorama av problem.

Många cancersjukdomar har de senaste årtiondena gått från att vara en snart verkställd dödsdom till att bli en kronisk eller till och med botbar sjukdom. Kunskapen om att det går att hjälpa någon tillbaka till normalt liv har också utvecklats, inte minst för att för en annan patientgrupp, de trafikskadade, är rehabilitering en självklarhet enligt Maria Hellbom.

Idag finns fem centra för onkologisk rehabilitering i anslutning till universitetssjukhus i landet, men även om man där använder de senaste kunskaperna är behoven mycket större än så, säger hon.

– Det finns bra metoder för det här i dag, tyvärr används de inte i den utsträckning som skulle behövas.

Vilket är det viktigaste att göra, vad är det största hindret?

– Att man har en låg grad av medvetenhet och kunskap omkring de här sakerna i dag. Alltså vilka möjligheter det finns för patienterna att bli rehabiliterade och vilka behov de har är det behöver vi sprida kunskap om både i och utanför vården.

Anna Larsson
anna.larsson@sr.se